

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 77/2020
04.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету према АА, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело убиства из члана 113. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца АА, адвоката Растка Ружића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду К бр 152/17 од 21.02.2019. године и Кв 237/19 од 25.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца АА, као основан, па се укидају правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду К бр 152/17 од 21.02.2019. године и Кв 237/19 од 25.11.2019. године, и предмет враћа Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду К бр 152/17 од 21.02.2019. године у ставу првом досуђени су оштећеном ББ трошкови кривичног поступка на име заступања по адвокату Владимиру Ђурђевићу у укупном износу од 93.000,00 динара, а у ставу другом обавезана је АА да на име награде и нужних издатака исплати досуђени износ у року од 15 дана по правоснажности решења под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 237/19 од 25.11.2019. године на основу члана 262. став 3. ЗКП у ставу првом одбијена је као неоснована жалба браниоца АА, адвоката Растка Ружића изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду К бр 152/17 од 21.02.2019. године, а у ставу другом жалба АА изјављена 07.03.2019. године против решења Вишег суда у Новом Саду К бр 152/17 од 21.02.2019. године, одбачена је као неблагоприятна.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац АА, адвокат Растко Ружић због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења тако што ће одбацити или одбити захтев оштећеног за накнаду трошкова поступка, односно да побијана решења укине и предмет врати Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање, као и да се накнаде трошкови кривичног

поступка на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 90.000,00 динара према важећој АТ.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца АА доставио Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца АА, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правоснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па о оциени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца АА је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца АА указује на повреду члана 262. ЗКП наводима да је тек по правоснажности решења којим је одлучено о главној ствари, као и да трошкови падају на терет буџетских средстава, а да је АА ослобођена од плаћања паушалног износа, пуномоћник оштећеног поднео захтев за накнаду трошкова поступка, који су му и досуђени решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, чиме је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је решењем Вишег суда у Новом Саду К број 152/17 од 22.01.2018. године према АА, због извршења противправног дела предвиђеног законом као кривично дело убиства из члана 113. КЗ изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи која ће се спровести у Специјалној затворској болници у Београду, где је АА већ смештена, и одређено да ће на основу члана 531. став 1. ЗКП суд по предлогу здравствене установе, органа старатељства или окривљене којој је изречена мера безбедности, односно по службеној дужности на сваких 9 месеци испитати да ли је престала потреба за лечењем и чувањем у здравственој установи, а да ће на основу члана 530. ЗКП након правоснажности решења, правоснажно решење доставити Основном суду Новом Саду ради одлучивања о лишењу пословне способности. Истом пресудом на основу члана 264. став 4. ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а АА је ослобођена од плаћања паушалног износа. Наведено решење потврђено је решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 293/18 од 04.04.2018. године одбијањем жалби АА и њеног браниоца.

Из списка предмета се утврђује, да пуномоћник оштећеног ББ до закључења главног претреса, као ни до правоснажног окончања кривичног поступка није поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка представљају издатке учињене поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7. и 8. ЗКП прописано је трошкови кривичног поступка обухватају награду вештаку, награду стручном саветнику, награду и нужне издатке браниоца, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награду и нужне издатке њихових пуномоћника.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве, а подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од 1 године од дана правоснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Имајући у виду напред цитиране законске одредбе, по оцени Врховног касационог суда, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца АА указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП. Пуномоћник оштећеног ББ није истакао захтев за накнаду трошкова до завршетка главног претреса, нити се жалио на првостепено решење у делу који се односи на трошкове поступка, што није у складу са одредбом члана 262. став 2. ЗКП, који се односи само на могућност да се у року од годину дана по правоснажности одлуке доставе подаци о висини трошкова на које ће се обавезати онај ко је у смислу члана 262. став 1. ЗКП дужан да сноси трошкове, тако да АА након правоснажности решења којим је одлучено да је ослобођена плаћања паушала, и да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, није могла бити обавезана да накнади трошкове на име награде и нужних издатака пуномоћнику оштећеног.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је усвоји захтев за заштиту законитости браниоца АА, укинуо првостепено и другостепено решење и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање да би се у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредби члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП.

Записничар-саветник,

Татјана Миленковић, с.р.

Председник већа-судија,

Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић